Equipat de fe

El meu equipatge serà lleuger,
per poder avançar ràpid.
Hauré de deixar rere meu la càrrega inútil:
els dubtes que paralitzen
i no em deixen moure.
Els temors que m'impedeixen
saltar al buit amb tu.
Les coses que m'encadenen i m'asseguren.
Hauré de deixar rere meu
el mirall de mi mateix,
el 'jo' com a úniques ulleres,
la meva paraula sorollosa.

I portaré
tot allò que no pesa:
molts noms amb la seva història,
mil rostres en el record,
la vida a l'horitzó,
projectes per al camí.
Valor si tu me'l dónes,
amor que guareix i no exigeix.
Tu com a guia i mestre,
i una pregària que et faci present:

«A tu, Senyor, aixeco la meva ànima, en tu confio,
no em deixis. Ensenya'm el teu camí,
mira el meu esforç. Perdona les meves faltes.
Il·lumina la meva vida, perquè espero en tu.»

(José María Rodríguez Olaizola, sj)